ผลการใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

The Effect of Using Whole Language Approach to Develop English Reading Comprehension and English Writing for Communication Skills of Prathomsuksa 5 Students

พรพิศุทธิ์ วงศ์ปินตา[1]
ผาสุข บุญธรรม[2]
ซิมมี่ อุปรา[3]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาผลการใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวม เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประชากรที่ใช้การวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านถ้ำ ตชด. ในรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ.16101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนแบบองค์รวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทุกแผนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่ตั้งไว้โดยมีประสิทธิภาพรวมเท่ากับ 83.69/86.30
2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเป็น 16.13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.65 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเป็น 11.23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.15
3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเป็น 17.57 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 17.57 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเป็น 12.10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60.50

คำสำคัญ: การสอนภาษาแบบองค์รวม การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความ

---

[1] คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย email: pornpisut.won@crru.ac.th
[2] คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
[3] คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

Abstract

The purposes of this study were to construct and investigate the efficiency of learning plan to develop English reading comprehension and English writing for communication skills for prathomsuksa 5 students.

The population was 30 prathomsuksa 5 students at Ban Tham Tor Cho Dor School in the English course (E.16101) during the second semester of academic year 2013. The research instruments were learning plan based on whole language approach and achievement test evaluating English reading comprehension and English writing for communication skills. The data was analyzed by percentage, mean, and standard deviation. The results showed that:

1. The overall efficiency of the learning plan based on whole language approach for prathomsuksa 5 students was 83.69/86.30 which was higher than the 75/75 set criteria.

2. Comparison scores of English reading comprehension skills between pre and post learning appeared that post-learning mean score was higher than that of the pre-learning. The post-learning mean score was 16.13 or 80.65%, while the pre-learning mean was 11.23 or 56.15%.

3. Comparison scores of English writing for communication skills between pre and post learning appeared that post-learning mean score was higher than that of the pre-learning. The post-learning mean score was 17.57 or 17.57%, while the pre-learning mean score was 12.10 or 60.50%.

Keyword: Whole language approach, English reading comprehension, English writing for communication

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารกันทั่วโลกและในปัจจุบันเป็นยุคที่มีการให้ความสำคัญต่อข้อมูลข่าวสารเป็นอย่างมาก มีการใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น ป้ายโฆษณา แผ่นปลิว แผ่นพับ รายการโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต สื่อต่างๆ รอบตัว ที่ล้วนแต่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้อง และภาษาอังกฤษยังมีบทบาทอีกหลายด้าน เช่น การค้าขาย การทูต การเมืองการปกครอง การเกษตร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การแพทย์และการศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ) เห็นว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ

ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น จึงให้ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ จากความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น โดยเริ่มจากระดับประถมศึกษาไปจนถึงระดับมัธยมศึกษา แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษและก่อนการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กระทรวงศึกษาธิการโดยกรมวิชาการได้ติดตามผลและดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรตลอดมา ดังนั้นการที่บุคคลมีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษจึงได้เปรียบทุกด้าน โดยเฉพาะประเทศไทยที่มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม จึงมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับต่างประเทศมากขึ้นตามลำดับ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเล็งเห็นว่า ผู้เรียนควรมีความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษและสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมทั้งในชีวิตประจำวัน การศึกษาต่อ และการงานอาชีพในอนาคต ซึ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะ ทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะนี้ ทักษะที่นับว่ายากสำหรับผู้สอนในการสอนให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและถ่ายทอดความคิดความรู้สึกของตนเองออกมานั้นก็คือ ทักษะทางการอ่านและการเขียนภาษาแบบองค์รวม คือ การเรียนรู้ภาษาของเด็กก่อนการพัฒนาเข้าสู่การใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษา ว่าเกิดจากประสบการณ์ตรงโดยการลงมือกระทำด้วยตนเอง และได้สร้างทฤษฎีที่เป็นกุญแจสำคัญของความคิดเรื่อง พลังของการสะท้อนความคิดต่อการสอนของครู ที่ผู้เรียนต้องเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรบูรณาการด้านภาษาให้กลมกลืนไปกับการเรียนรู้ทุกเรื่อง สรุปเป็นขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ผู้สอนจะถามคำถามที่เกี่ยวกับเรื่องราวที่ผู้เรียนกำลังจะได้เรียนต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจและทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับสิ่งที่จะได้เรียนรู้ใหม่ ทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยก่อนในระดับหนึ่ง การรับรู้ว่าเรื่องราวที่กำลังจะเรียนมีความหมายและสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตของผู้เรียนอย่างไร ทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีและเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเรียน อีกทั้งผู้เรียนจะได้วางแผนหาวิธีที่เหมาะสมในการที่เรียนต่อไป เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีวิธีการเรียนรู้ (Learning Style) ที่แตกต่างกัน

2. ขั้นเรียนรู้ผ่านสื่อจริง ผู้เรียนฟังหรืออ่านบทความ เรื่องราว หรือข่าว โดยใช้สื่อจริงประกอบเป็นการจัดประสบการณ์ตรงแก่ผู้เรียน เนื้อหาที่เรียนถือเป็นปัจจัยป้อนที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ ผู้สอนจะถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ยินหรืออ่าน หลังจากนั้นผู้เรียนจะอ่านเนื้อหานั้นๆ อย่างพินิจพิเคราะห์อย่างละเอียดอีกครั้ง ในขั้นนี้ผู้สอนจะได้แนะนำกลวิธีการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้อย่างถูกต้องเหมาะสม รวมถึงการสังเกตคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยคจากเรื่องราวที่อ่าน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจภาษามากขึ้นจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เองในสถานการณ์ต่างๆ

3. ขั้นอ่านค้นคว้าและนำเสนอ ผู้สอนและผู้เรียนร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านในประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ แล้วให้ผู้เรียนค้นคว้าเพิ่มเติมในหัวข้อที่อยากรู้หรือตามความสนใจเป็นการต่อยอดการเรียนรู้ หลังจากนั้นผู้เรียนจะนำเสนอผลงานการค้นคว้าด้วยวิธีการต่างๆ เป็นงานเดี่ยว งานคู่ หรืองานกลุ่ม โดยนำเสนอหน้าชั้นหรือเป็นการส่วนตัวกับครูก็ได้

4. ขั้นเขียนสรุปความ ผู้เรียนเขียนสรุปเรื่องราวที่อ่าน เป็นการฝึกการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เขียนได้ฝึกใช้เวลาในการคิดอย่างพิเคราะห์ จัดเรียงความคิด แล้วจึงถ่ายทอดออกมาเป็นตัวหนังสือ ผู้เขียนจะต้องจับประเด็นสำคัญของเรื่องให้ได้ก่อน ซึ่งประเด็นสำคัญต่างๆ ของเรื่อง ผู้เรียนสามารถสังเกตได้จากคำถามของผู้สอนขณะทำกิจกรรมในขั้นที่ 2 การเขียนสรุปความเป็นลักษณะผสมผสานระหว่างเนื้อหาและตัวภาษา

5. ขั้นประเมินงานเขียน ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลงานเขียนสรุปความ ผู้เรียนอ่านและประเมินงานเขียนของตนเองและของเพื่อน หลังจากนั้นทำการแก้ไขปรับปรุงแล้วจึงให้ผู้สอนทำการอ่านประเมินงานเขียนพร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติมอีกครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนแก้ไขปรับปรุงงานเขียนของตนเองเป็นครั้งสุดท้ายก่อนจัดแสดงผลงานเขียนสรุปความของผู้เรียนแต่ละคนบนบอร์ดแสดงผลงาน

จากขั้นตอนการเรียนภาษาแบบองค์รวมจะเห็นได้ว่า ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน ควบคู่กันไป กล่าวคือ จากการฟังเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการฟังและการคิดวิเคราะห์ไปด้วย จากสื่อที่ได้เห็นและข้อความที่ได้ฟัง ในการอ่านเรื่องผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านและการคิด เมื่อผู้เรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องราวที่ได้อ่านหรือฟัง ผู้เรียนก็จะได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟังและการพูดไปพร้อมๆ กัน จากการไปอ่านค้นคว้าเพิ่มเติมแล้วมานำเสนอผลงาน ผู้เรียนจะฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทักษะการคิด และการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ รวมไปถึงทักษะการพูดในการนำเสนอผลงาน นอกจากนั้น ในการประเมินผลงานขียนผู้เรียนยังได้ฝึกทักษะการอ่านงานเขียนสรุปความภาษาอังกฤษทั้งของตนเองและของเพื่อน ซึ่งนอกจากการเรียนรู้ตัวภาษาแล้วผู้เรียนยังมีโอกาสฝึกฝนทักษะการคิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นอกจากนี้ ผู้เรียนมีโอกาสตัดสินใจด้วยตนเองอยู่เสมอ เริ่มตั้งแต่การเลือกเนื้อหาที่จะเรียน ผู้เรียนระบุเรื่องที่ต้องการเรียนตามความชอบและความสนใจ ในแบบสอบถามความต้องการของผู้เรียนก่อนการเรียน ในขณะเรียน ผู้เรียนสามารถตัดสินใจเลือกหัวข้อที่ต้องการค้นคว้าเพิ่มเติมเอง รวมถึงการเลือกวิธีการนำเสนอตามความถนัด กิจกรรมต่างๆ ดังที่กล่าวมา จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง และที่สำคัญการสอนของครูไม่ได้มุ่งเน้นที่ความถูกผิดของตัวภาษามากจนเกินไป แต่เน้นที่การรับรู้ของแต่ละคน รวมถึงความพยายามของผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการทำกิจกรรมของตนจึงทำให้ผู้เรียนไม่กังวลกับไวยากรณ์จนเกินไป ผู้เรียนกล้าที่จะทดลองใช้ภาษาที่เกิดจากการเรียนรู้ออกมา และจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนด้วยกันทั้งเป็นคู่ กลุ่มย่อย หรือกลุ่มใหญ่ จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินต่อการใช้ภาษาสื่อสารกับบุคคลอื่น และเกิดเป็นความมั่นใจในตนเองในที่สุด แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมได้รับการเผยแพร่ไปในหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา และออสเตรเลีย เป็นที่น่าสังเกตว่า ประเทศเหล่านี้มีนักเรียนที่เป็นชาวต่างชาติจำนวนมาก ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อพยพมาจากประเทศต่างๆ นักเรียนเหล่านี้สื่อสารกันด้วยภาษาแม่ของตนเป็นหลัก ดังนั้น การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองจึงต้องหาแนวทางที่ทำให้ผู้เรียนเหล่านี้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวการสอนภาษา

แบบองค์รวมจึงได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก เนื่องจากเชื่อว่า การให้ผู้เรียนมีโอกาสสัมผัสกับภาษาโดยผ่านการฟัง พูด อ่าน และเขียน มากที่สุดเท่าที่จะทำได้จะทำให้ผู้เรียนซึมซับภาษาได้มากที่สุด จากการที่ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอย่างค่อยเป็นค่อยไปทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา ผู้เรียนจะให้ความสนใจในกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กับภาษาโดยไม่รู้สึกว่ากำลังเรียน แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมยังช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนสรุปความเนื่องจากมีหลักการและขั้นตอนที่เหมาะสมกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้เรียนมีโอกาสนำประสบการณ์เดิมมาช่วยทำให้เข้าใจเรื่องราวที่อ่านมากขึ้นและนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ การเน้นการเข้าใจความหมายโดยภาพรวมทำให้ผู้เรียนไม่ต้องพะวงกับหลักไวยากรณ์มากจนเกินไป ทำให้ผู้เรียนกล้าที่จะพูดและเขียนออกมา ผู้เรียนไม่เกิดความเครียด ทำให้สร้างงานเขียนที่มีคุณภาพได้ และจากการได้ฝึกบ่อยๆ ก็จะทำให้เกิดความชำนาญในที่สุด นอกจากนี้ เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องใกล้ตัวทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมจึงแตกต่างจากแนวการสอนภาษาแบบเดิมที่มุ่งเน้นความจำหรือโครงสร้างไวยากรณ์แต่เพียงอย่างเดียวแต่ไม่เน้นความสำคัญของผู้เรียน มีงานวิจัยที่นำแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมไปใช้หลายเรื่องด้วยกัน เช่น ดรรชนี หล่อวัฒนา (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมเพื่อเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีทักษะภาษาอังกฤษและทักษะการคิดสูงขึ้น เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมเน้นการพัฒนาความเข้าใจภาพรวมของเนื้อหาอันเป็นพื้นฐานนำไปสู่ความเข้าใจองค์ประกอบย่อยหรือตัวภาษา ในขณะเดียวกันนักเรียนได้มีโอกาสฝึกการคิดจากการอ่านและฟังจากสื่อจริง รวมถึงการตอบคำถาม การอภิปรายร่วมกัน และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ส่งผลให้ผู้เรียนรับรู้ได้เร็วและลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ดังนั้น จากข้อดีของแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม ผู้วิจัยเชื่อว่าแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมจะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความของผู้เรียนได้ในระดับหนึ่ง ผู้วิจัยจึงสนใจที่ศึกษาเพื่อให้ทราบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวม ว่าสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้หรือไม่ อย่างไร อีกทั้งเพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้สอนได้นำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวม
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวม

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ครูผู้สอนนำผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปปรับปรุงใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน
2. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยที่เกี่ยงข้องกับแนวการสอบภาษาแบบองค์รวม

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวม มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวม มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านถ้ำ ตชด. ในรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ.16101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
   2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ แนวการสอนภาษาแบบองค์รวม
   2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
   ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความ
3. ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มีจำนวน 6 หน่วย ได้ แก่ 1) ครอบครัว 2) กิจวัตรประจำวัน 3) ข้อมูลส่วนตัว 4) ทบทวนบทเรียน 5) สถานที่ และ 6) คำศัพท์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้กำหนดขอบเขตประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน โรงเรียนบ้านถ้ำ ตชด. อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม

โดยมีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร ขอบข่ายของเนื้อหา ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้และคู่มือการสอนภาษาอังกฤษของสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

1.2 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม

1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม จำนวน 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาในด้านตรงตามตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ ตรงตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม ตลอดจนด้านความเหมาะสมของกิจกรรม แล้วนำแผนการสอนมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน ไปทดลองใช้กับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย จำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการใช้ภาษาและเวลาที่กำหนด แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เรียบร้อยก่อนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับจริง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จริงตามขั้นตอนที่จัดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ให้ทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

แบบทดสอบนี้สร้างขึ้นเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านด้านแปลความและการจับใจความสำคัญจากสิ่งที่อ่าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตร ขอบข่ายของเนื้อหา ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้และคู่มือการสอนภาษาอังกฤษของสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

2.2 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบการอ่าน

2.3 สร้างแบบทดสอบตามตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งวัดพฤติกรรมต่างๆ ในด้านการแปลความ และจับใจความสำคัญ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือตอบมากกว่า 1 คำตอบให้ 0 คะแนน

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ) จำนวน 3 คน ตรวจแก้ไขและพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้

2.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบทดสอบไปทดลองกับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

จำนวน 30 คน แล้วนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน

2.6 นำผลการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ หาค่า p และ r โดยใช้ตารางสำเร็จของ Chung The Fan (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538 : 217-219) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก ระหว่าง 0.20–0.80 และค่าอำนาจจำแนก มีค่าระหว่าง 0.20 ขึ้นไป

2.7 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpla Coefficient) ของ Cronbach (ไพศาล หวังพานิช, 2533 : 139; อ้างอิงจาก Cronbach, 1990 : 202-204) ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.86

2.8 นำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความ

เป็นแบบทดสอบการเขียนประโยค บทสนทนา เติมคำ เรียงลำดับ โดยจะวัดความสามารถในการเขียนด้านความรู้ ความคิด การใช้ภาษาสื่อความหมาย ตามหลักโครงสร้างทางไวยากรณ์ การเสนอชื่อเรื่อง การลำดับความ การสร้างแบบทดสอบมีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตร ขอบข่ายของเนื้อหา ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้และคู่มือการสอนภาษาอังกฤษของสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

3.2 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบการเขียน

3.3 สร้างแบบทดสอบตามตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งวัดพฤติกรรมต่างๆ ในด้านการเขียนประโยค บทสนทนา เติมคำเรียงลำดับ โดยจะวัดความสามารถในการเขียนด้านความรู้ ความคิด การใช้ภาษาสื่อความหมาย การเสนอชื่อเรื่อง การลำดับความ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือตอบมากกว่า 1 คำตอบให้ 0 คะแนน

3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ) จำนวน 3 คน ตรวจแก้ไขและพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้

3.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบทดสอบไปทดลองกับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านถ้ำ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 30 คน แล้วนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน

3.6 นำผลการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ หาค่า p และ r โดยใช้ตารางสำเร็จของ Chung Tha Fan (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538 : 217-219) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก ระหว่าง 0.20–0.80 และค่าอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 0.20 ขึ้นไป

3.7 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ Cronbach (ไพศาล หวังพานิช, 2533 : 139; อ้างอิงจาก Cronbach, 1990 : 202-204) ซึ่งผลการวิเคราะห์ พบว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.86

3.8 นำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. การทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยใช้เวลา 12 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง เป็นเวลา 4 สัปดาห์

2. อธิบายแนวการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวิธีการเรียนรู้ บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีประเมินผลการเรียนรู้

3. ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยการใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความ เก็บข้อมูลเบื้องต้น

4. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม

5. ทำการทดสอบหลังการทดลองโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง

6. ตรวจผลการสอบแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

การจัดทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ค่าความแปรปรวนของคะแนน และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Mean)
2. ค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance)
3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. สถิติที่ทดสอบค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความโดยใช้แนวการสอนแบบองค์รวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านถ้ำ ตชด. อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่ตั้งไว้ โดยมีประสิทธิภาพรวมเท่ากับ 83.69/86.30

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนจากการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนแบบองค์รวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเป็น 16.13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.65 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเป็น 11.23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.15

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความก่อนเรียนและหลังเรียนจากการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเป็น 17.57 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.85 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเป็น 12.10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60.50

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญๆ ที่ได้นำมาอภิปรายผลการใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความโดยใช้แนวการสอนแบบองค์รวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านถ้ำ ตชด. อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. จากผลการทดลองปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.69/86.30 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนแบบองค์รวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน เฉลี่ยร้อยละ 56.15 และหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยแผนการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอบแบบองค์รวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แล้วทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปเฉลี่ยร้อยละ 80.65 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แนวสอนแบบองค์รวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75/75 ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีกระบวนการที่เชื่อถือได้ ผ่านการพิจารณาคัดเลือก เสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหาและด้านแผนการเรียนรู้ สื่อประเภทต่างๆ ทั้งที่เป็นเครื่องมือ วัสดุและวิธีการมาใช้ร่วมกันอย่างสัมพันธ์กัน Duffy and Roehler (1993 : unpaged) ได้ให้ความหมายของทักษะการอ่านว่า เป็นความสามารถในการตีความหมายจากบทอ่านได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งสามารถทำความเข้าใจกับความหมายนั้น การตีความจะอาศัยพื้นฐานความรู้เดิมของผู้อ่านเป็นสำคัญ ซึ่งความหมายดังกล่าวสอดคล้องกับ Anderson (1985 : 85) ที่ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับความหมายของทักษะการอ่านว่า เป็นความสามารถในการค้นหาความหมายในหลายระดับ ตั้งแต่ระดับตัวอักษร โครงสร้างของภาษาไปจนถึงระดับความหมาย โดยความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและโครงสร้างของเรื่องกับความรู้เดิมของผู้อ่าน (รัตนา วาทะวัฒนะ, 2537 : 17) ส่วน Vacca and Vacca (1996 : 311) ได้ให้คำจำกัดความของการอ่านว่า เป็นการรับข้อมูลจากข้อความที่อ่านและนำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์อย่างเข้าใจ และนำข้อมูลนั้นมาใช้ในการแสดงความคิดเห็นและสร้างสรรค์ความคิดใหม่ๆ ขึ้นมา จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนจากการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนแบบองค์รวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

2. จากผลการทดลองปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.69/86.30 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนแบบองค์รวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

เพื่อสื่อความเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน เฉลี่ยร้อยละ 60.50 และหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยแผนการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนแบบองค์รวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แล้วทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไป เฉลี่ยร้อยละ 87.85 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความโดยใช้แนวสอนแบบองค์รวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75/75 ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนแบบองค์รวมของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนมีการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความ (จรัสศรี คิวสุวรรณ, 2541 : 98) โดยครูอ่านเนื้อเรื่องให้ผู้เรียนฟัง ครูถามนักเรียนเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่องโดยรวม ครูและนักเรียนคิดร่วมกันและเขียนงานเขียนบนกระดาน หลังจากนั้นครูให้นักเรียนเขียนผลงานของตนเองโดยครูจะคอยสังเกตและช่วยเหลือ นักเรียนนำเสนอผลงานต่อเพื่อนนักเรียนและครู (Heald-Taylor, 1989 : 198) ซึ่ง สมลักษณ์ เลี้ยงประยูร (2543 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ยังกล่าวถึงทักษะการเขียนว่า เป็นกระบวนการในการสร้างความคิดอันเกิดจากการนำความคิด ความจำเดิมมาใช้ในการสร้างสรรค์ความคิดใหม่ โดยผ่านกระบวนการรวบรวมและจัดเรียงข้อมูลอย่างมีความหมายตามหลักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาผลการใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความโดยใช้แนวการสอบแบบองค์รวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านถ้ำ ตชด. อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรมีการปฐมนิเทศผู้เรียนเกี่ยวกับขั้นตอนต่างๆ ของแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมก่อนการปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับและช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้สูงสุด

2. ควรมีการฝึกการใช้กิจกรรมบางอย่างอย่างต่อเนื่อง เช่น การฝึกฟังเสียงจากเทป วิดีโอและวีซีดี การฝึกแสดงความคิดเห็น และการฝึกเขียนผังเครือข่าย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยและเข้าใจเทคนิคการเรียนการสอนโดยใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวม เพื่อที่จะได้ไม่เสียเวลามากกับกิจกรรมเหล่านี้

3. ครูผู้สอนสามารถนำแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ โดยนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาอื่นๆ ได้ โดยการปรับเนื้อหาและออกแบบสื่อและกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและระดับชั้นแต่ละวิชา

4. ครูผู้สอนควรศึกษาคู่มือและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมให้เข้าใจและเกิดความชำนาญ เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำเอาแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาที่ดี

2. ควรนำเอาแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมไปใช้กับรายวิชาภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน หรือภาษาญี่ปุ่น ซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา

3. ควรสร้างและพัฒนาแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมในทักษะทางภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ ที่เป็นปัญหา เช่น ทักษะการฟังและทักษะการพูด

4. ควรมีการเปรียบเทียบการสอนภาษาแบบองค์รวมกับการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิชาการสอนแบบอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

จรัสศรี คิวสุวรรณ. (2541). *หลากหลายวิธีสอนของครูต้นแบบ 2541 วิชาภาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ดรรชณี หล่อวัฒนา. (2547). *การใช้แนวคิดการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมเพื่อเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.

ไพศาล หวังพานิช. 2533. หลักและวิธีการประเมินโครงการ. *วารสารวัดผลการศึกษา*, 11(1), 23-38.

รัตนา วาทะวัฒนะ. (2537). *ผลของการสอนตามรูปแบบอเมริกาที่มีต่อความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ โครงสร้างความรู้และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมธยมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. เชียงใหม่.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคทางการวิจัยเพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น

สมลักษณ์ เลี้ยงประยูร. (2543). *การศึกษากิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.

Anderson, R.C. (1985). *Becoming a nation of readers : The report of the commission on reading*. Washington: National Institute of Education.

Heald-Taylor, G. (1989). *Whole language strategies for ESL students*. San Diego, CA: Dormac.